

בית משפט השלום בירושלים

24 דצמבר 2015

ת"פ 16934-01-13 מדינת ישראל נ' עלי

הכרעת דין

אני מחליט לזכות את הנאשם מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

כתב האישום שהוגש נגד הנאשם מייחס לו עבירות של אי ציות להוראת שוטר, נהיגה פוזת של רכב וגרימת נזק.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם נסע ברכב מסוג פורד טרנזיט ביום 13/12/2012 בראס אל עמוד, ולא ציית להוראת שוטרים אשר סימנו לו לעצור את רכבו. הנאשם המשיך בנסיעה פראית תוך הימלטות מן השוטרים, נדחף בין רכבים, גרם לסטייה ועצירה של מס' כלי רכב, עלה על כיכר וכמעט ודרס הולכי רגל. בהמשך, כאשר השוטרים המשיכו בניסיון לעצור את רכב הנאשם, פתח השוטר אלון בן דוד את דלת רכב הנאשם אך הנאשם המשיך בנסיעה וכמעט ודרס את רגלו של השוטר. בהמשך, הנאשם נעצר בפקק תנועה והתנגש חזית אחור ברכב בו ישבו השוטרים וזאת בזמן שהשוטרים ניסו לחסום את נתיב נסיעתו.

בתשובתו לאישום טען הנאשם כי לא קיבל הוראה משוטר וכי שוטר לא סימן לו לעצור. הנאשם המשיך וכפר בעובדות כתב האישום.

ראשית, יש לבחון את המחלוקת העיקרית שבין הצדדים והיא האם שוטרים סימנו לנאשם לעצור באופן ברור, כך שהנאשם הבחין או שהיה עליו להבחין בהוראה זו. בעוד לגרסת המאשימה נמסרה לנאשם הוראה על ידי השוטרים, טוען הנאשם כי הוראה כזו לא נמסרה לו.

לעניין זה העידו מטעם המאשימה בעל התפקיד מטעם ההוצאה לפועל, מר אליהו כהן (להלן: כהן), השוטר, אשר כיום הינו קצין משטרה אלון בן דוד (להלן: הקצין) והשוטר נדיר באדר (להלן: השוטר).

כפי שאפרט להלן, לא ניתן לקבוע על סמך עדויותיהם של הנ"ל כי נמסרה לנאשם הוראה ברורה לעצור את הרכב. אבהיר כי לא אין באמור להלן משום קביעה נגד אמינותם של העדים הנ"ל, אלא מסקנה כי מהימנותם, קרי תפיסתם את העובדות במועד האירוע, אינה מדויקת ולכן לא ניתן לבסס הרשעה על סמך עדויותיהם.

בית משפט השלום בירושלים

24 דצמבר 2015

ת"פ 16934-01-13 מדינת ישראל נ' עלי

1

2 מוסכם כי כהן, אדם נוסף הקצין והשוטר נסעו ברכבו של כהן, בזמן שזה שימש כבעל תפקיד מטעם
3 המוציא לפועל וביקש לממש צו לעקל ולתפוס רכב בו נהג הנאשם.

4

5 אין התאמה בין גרסאות העדים הנ"ל בנוגע למועד ולנסיבות בו ניתנה לנאשם הוראה לעצור בצד
6 הדרך. כך, כהן מסר בהודעתו במשטרה כי שני שוטרי מג"ב סימנו לנאשם לעצור (ת/2 שורה 5). הקצין
7 מצדו מסר כי הוא זה שהורה לנאשם לעצור (ת/3 שורה 6). השוטר מסר כי כהן נתן את ההוראה
8 האמורה (ת/5 שורות 3 – 4, עמ' 19 לפרוטוקול שורות 14 – 17).

9

10 קצין המשטרה מסר בהודעתו כי הורה לנאשם לעצור את רכבו תוך כדי כך שמהירות רכבו של כהן
11 היתה נמוכה מאוד. באותן נסיבות פתח הקצין את דלת רכבו של כהן, הניח את רגלו על הכביש וסימן
12 לנאשם עם היד לעצור ובנוסף אמר "עצור, משטרה" (עמ' 13 שורות 24 – 26). לאחר שהנאשם הבחין
13 בהוראה זו, הוא פתח במנוסה, בעקבותיה עלה בידי כהן והשוטרים לעצור את רכב הנאשם. לעומת
14 זאת, כהן מסר בהודעתו במשטרה כי קודם נערך המרדף, ורק לאחר שהנאשם נעצר בפקק ונחסם על
15 ידי כהן והשוטרים פתח הקצין את הדלת והורה לנאשם לעצור, אז לחץ הנאשם פעם נוספת על דוושת
16 הגז (ת/2 שורות 7 – 8). השוטר לא מסר בהודעתו או בעדותו דבר בנוגע לפתיחת דלת רכבו של כהן על
17 ידי הקצין, ולא מסר כי הקצין הוציא את גופו מן הרכב בנסיבות הנטענות הנ"ל.

18

19 לא ברור אפוא מהעדויות מי נתן לנאשם הוראה לעצור, מתי ובאיזה נסיבות.

20

21 לנוכח האמור, ועל אף קשיים לא מבוטלים בגרסתו של הנאשם, לא הוכח מעבר לכל ספק סביר כי
22 ניתנה לנאשם הוראה כנטען בכתב האישום. יצוין כי הקשיים בגרסתו של הנאשם אינם נוגעים לנקודה
23 שבמחלוקת הנ"ל, אלא לנסיבות האופפות את האירוע. משכך, אין בקשיים אלה כדי לסייע לביסוס
24 גרסתה של המאשימה.

25

26 אף כי די בכך אציין כי קיימים מספר קשיים נוספים בגרסת המאשימה. כך, הנאשם טען עוד בהודעתו
27 במשטרה כי קודם לאירוע אירעה התרחשות כלשהי בנוגע לעיקול הרכב בשכונת בית חנינא. דבר זה
28 לא נזכר בהודעותיהם של עדי התביעה במשטרה. ברם, במהלך עדותו של כהן נמסר על ידו כי אכן בעל
29 תפקיד מטעם ההוצאה לפועל עמו הוא עובד הבחין בנאשם בבית חנינא (עמ' 10 לפרוטוקול שורה 2).

30

31 העמימות הקיימת ביחס להתרחשות בבית חנינא פועלת לחובתה של המאשימה.
32 כמו כן, גרסתו של כהן כי הנאשם מכיר אותו מאירוע עיקול קודם לא הוכחה באמצעות הגשת מסמכי
33 העיקול הקודם. בנסיבות בהן היה בידי המאשימה להוכיח עובדה זו בנקל והיא לא עשתה כן, הרי
שהדבר מחזק את גרסת הנאשם כי כהן אינו מוכר לו.

בית משפט השלום בירושלים

24 דצמבר 2015

ת"פ 16934-01-13 מדינת ישראל נ' עלי

1 בנוסף, קיימת אי נוחות מהעובדה שהקצין והשוטר העידו שניהם כי כהן מוכר לנאשם, וכי כהן והקצין
2 תיארו שניהם כי הקצין פתח את דלת הרכב, אולם בנסיבות שונות. אני נכון לצאת מתוך נקודת הנחה
3 כי מדובר בדברים שנאמרו בסערת האירוע, ולא בתיאום עדויות. עם זאת, בנסיבות בהן הדברים לא
4 הובהרו היטב במהלך הראיות, פועל הדבר לטובתו של הנאשם.
5
6 משבאנו לכאן, הרי שלא ניתן לבסס על עדויות התביעה גם את יתר העובדות המפורטות בכתב
7 האישום. בנסיבות בהן מצויים עדים אלה במצב תודעתי לפיו הנאשם נמלט מהם, הרי שפרשנותם את
8 שרואות עיניהם נובעת מאותו מצב תודעתי. כך, בעוד הנאשם אינו מבחין בשוטרים ואינו מוצא
9 להימלט מהם, סבורים עדי המאשימה כי המהלכים שנקט נועדו על מנת להימלט מהשוטרים. לא ניתן
10 לשלול את האפשרות כי בשל עובדה זו ראו עדי המאשימה את נהיגתו של הנאשם כנהיגה פוזת.
11
12 זאת ועוד, לגרסת המאשימה נמלט הנאשם ברכבו, נתקע בפקק או עלה בידי כהן לעקוף את רכבו.
13 ככל שהנאשם נהג באופן פראי ואף סיכן עוברים ושבים, הרי שהיה מקום להניח כי ימשיך בדרכו
14 ויעקוף את הפקק. הרי בדיוק כפי שעלה בידי כהן לעקוף את הפקק ולחסום את נתיב נסיעתו של
15 הנאשם, יכול היה הנאשם לעקוף את כלי הרכב שחסמו את דרכו.
16
17 לנוכח כל האמור נותר ספק בלבי אם הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. לכן, אני מחליט
18 לזכות אותו מן העבירות המיוחסות לו.
19
20 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.
21
22
23
24
25 **ניתנה והודעה היום י"ב טבת תשע"ו, 24/12/2015 במעמד הנוכחים.**

מרדכי כדורי, שופט בכיר

26
27